

24 d'Agost: Sant Bartomeu, apòstol

Text de l'Evangelí (Jn 1,45-51): En aquell temps, Felip va trobar Natanael i li digué: «Hem trobat aquell de qui van escriure Moisès, en els llibres de la Llei, i també els profetes: és Jesús, fill de Josep, de Natzaret». Natanael li replicà: «De Natzaret en pot sortir res de bo?». Felip li diu: «Vine i ho veuràs». Quan Jesús veié Natanael que venia cap a ell, digué: «Mireu un autèntic israelita, un home que no enganya». Li diu Natanael: «D'on em coneixes?». Jesús li respon: «Abans que Felip et cridés, t'he vist sota la figuera». Li diu Natanael: «Rabí, tu ets el Fill de Déu, tu ets el Rei d'Israel». Jesús li digué: «¿Creus només perquè t'he dit que t'havia vist sota la figuera? Coses més grans veuràs!». I afegí: «Us ho ben asseguro: veureu obert el cel, i els àngels de Déu pujant i baixant sobre el Fill de l'home».

«Vine i ho veuràs»

Mons. Christoph BOCKAMP Vicari Regional del Opus Dei a Alemanya

(Bonn, Alemanya)

Avui celebrem la festa de l'apòstol sant Bartomeu. L'evangelista sant Joan relata la seva primera trobada amb el Senyor amb tanta vivacitat que se'ns fa fàcil d'endinsar-nos en l'escena. Són diàlegs de cors joves, directes, francs... divins!

Jesús troba Felip casualment i li diu «segueix-me» (Jn 1,43). Poc després, Felip, entusiasmat per l'encontre amb Jesucrist, cerca el seu amic Natanael per tal de comunicar-li que —finalment— ha trobat aquell que Moisès i els profetes esperaven: «Jesús, fill de Josep, de Natzaret» (Jn 1,45). La resposta que rep no és entusiasta, sinó escèptica: «De Natzaret en pot sortir res de bo?» (Jn 1,46). A gairebé tot el món passa quelcom semblant. És freqüent que a cada ciutat, a cada poble hom pensi que de la ciutat, del poble veí no pot eixir res que pagui la pena... allí tots serien ineptes... I a l'inrevés.

Felip, però, no es desanima. I, ja que són amics, no dóna més explicacions, sinó que diu: «Vine i ho veuràs» (Jn 1,46). Va, i la seva primera trobada amb Jesús és el moment de la seva vocació. Allò que aparentment és una casualitat, en els plans de Déu, estava llargament preparat. Per a Jesús, Natanael no és un desconegut: «Abans que Felip et cridés, t'he vist sota la figuera» (Jn 1,48). De quina figuera? Potser era un lloc preferit de Natanael on solia dirigir-se quan volia reposar, pensar, romandre sol... Malgrat que sempre sota l'amorosa mirada de Déu. Com tots els homes, en tot moment. Però per tal d'adonar-se d'aquest amor infinit de Déu a cadascú, per tal d'ésser conscient que és a la meua porta i crida necessito una veu externa, un amic, un “Felip” que em digui: «Vine i ho veuràs». Algú que em porti al camí que sant Josepmaria descrivia així: Cercar Crist; trobar Crist; estimar Crist.